

Rada európskych biskupských konferencií

PLENÁRNE ZASADANIE

Záverečné posolstvo biskupov

Biskupi Rady európskych biskupských konferencií (CCEE) na záver svojho plenárneho zasadania sa obracajú svojím posolstvom na Katolícku cirkev na európskom kontinente, ako aj na kresťanov rôznych vierovyznaní, veriacich iných náboženstiev i všetkých obyvateľov Európy.

Robíme to s pokorou a vo vedomí, že naše slová neprinášajú vlastnú múdrosť, ale Slovo, ktorým Boh prehovoril k svetu v Ježišovi Kristovi, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, aby ľudstvo mohlo mať večný život.

Robíme to v duchu zodpovednosti ako duchovní pastieri spoločenských, pretože vieme, že naši kňazi a veriaci sú s nami zjednotení a sú si vedomí toho, že Cirkev musí byť podľa Pánovho príkazu soľou a kvasom v ľudských dejinách.

Počas nášho zasadania sme sa modlili a uvažovali nad tým, k čomu dochádza pod vplyvom pandémie ako aj nad tým, aké dopady to má na život každého jednotlivca, na prácu, spoločnosť, rodiny, na vzťahy medzi štátmi a kontinentmi, na cirkevný život, ale aj na budúcnosť.

V tomto ohľade nemáme žiadne praktické riešenia, ktoré prislúchajú tým, čo sú zodpovední za veci verejné. Je však súčasťou našej pastoračnej povinnosti pripomenúť svedomiu jednotlivcov i spoločnosti určité postoje duchovného a etického charakteru. Budovanie modernej civilizácie sa totiž musí riadiť duchovnými princípmi, ktoré ju dokážu nielen podporovať, ale aj osvetľovať a oživovať.

V prvom rade ide o to, aby sme **znovu nadobudli dôveru**. Bez tohto životného postoja nie je možné pozeráť na zajtrajšok. Dôvodom našej dôvery ako veriacich je Kristus, ktorý prijal ľudskú podobu a svojou smrťou nám obnovil život. Kristus je deň čo deň prítomný uprostred nás v Eucharistii, ktorá je prameňom dôvery i apoštolského a misijného zápalu, ktoré nás pobádajú, aby sme vychádzali von a šli ku všetkým. Skutočnosť, že nám v nedávnej dobe chýbala Eucharistia, nás dnes vyzýva k tomu, aby sme sa vrátili k plnému spoločenstvu v liturgickom zhromaždení. Pre všetkých ľudí platí, že dôvod nádeje spočíva v ľudskom srdci: hlboko v človeku prebýva základná túžba; človek nemôže žiť v podozrení a nedôvere, ale potrebuje dôverovať iným a životu ako takému.

Po druhé, je potrebné, aby bola **obnovená solidarita** medzi jednotlivcami, ľuďmi a národmi aj v čase vážnej krízy zamestnanosti. Pán Ježiš je Božou solidaritou. Všeobecná skúsenosť ukazuje, že každá ľudská bytosť potrebuje ostatných, lebo nikto nie je sebestačný. Stačí neviditeľný vírus, aby zničil našu klamnú predstavu, že sme „neporaziteľní“. Naša vďačnosť patrí lekárom, zdravotníckym pracovníkom, poriadkovým silám i dobrovoľníkom, ktorí podľa Kristovho príkladu pomáhali ľuďom v núdzi, najmä tým najslabším. Ak sú vzťahy súčasťou

našej prirodzenosti, potom akékoľvek uzatváranie sa pred ostatnými na ochránenie seba samých, akékoľvek individuálne záujmy, až po profitovanie z nešťastia iných, sú v rozpore s osobnou dôstojnosťou, i v rozpore so spoločnosťou; v konečnom dôsledku sú proti ľudským právam. Nikto nesmie byť vylúčený, ani pri distribúcii vakcíny. Zoči-voči tragédii toľkých utečencov a migrantov je potrebné spoločne pracovať a pokračovať v dialógu s vládnymi predstaviteľmi v záujme ochrany života a dôstojnosti každého človeka. Túto výzvu predkladáme v predvečer Svetového dňa migrantov a utečencov.

Úsilie pri hľadaní spôsobov, ako solidárne riešiť problémy, aj ako udržať a obnoviť normálny život, vyjadruje vedomie, že v tomto údele sme si navzájom blízki. Vyžaduje to konkrétne formy vyjadrenia, aj smerom k stvoreniu, ku ktorému máme prejavovať zvýšenú starostlivosť, pretože je to Božie dielo, ktoré nám bolo dané ako náš spoločný domov.

Vieme, že náš kontinent ide touto cestou a my biskupi podporujeme každé úsilie, motivované týmto vedomím a podniknuté za týmto účelom, majú na zreteli zodpovednosť voči svetu, ktorá pramení z kresťanského humanizmu od jeho zrodu v dejinách. Cirkev je tu prítomná a ochotná zaviesť akúkoľvek formu podpory a iniciatívy. Cirkev tu bude vždy, verná povereniu svojho Pána. V tejto perspektíve dúfame v pokojné riešenie situácie v Bielorusku prostredníctvom cesty dialógu a zmierenia. Sme tiež blízko libanonskému ľudu, ktorý bol nedávnymi udalosťami hlboko ranený.

Chceme vyjadriť našim spoločenstvám obdiv a sympatie za ich promptnú odpoveď počas tejto krízy a naliehavo ich vyzývame, aby mali dôveru. V čase krízy často spolupracovali s inými kresťanskými vierovyznaniami a náboženstvami. Obnovenie života veriacich si bude vyžadovať aj trpezlivosť a vytrvalosť. Pán Ježiš pôsobí v ľudských srdciach, topí ľady obáv a priťahuje svojou láskou. Ak bude potrebné čeliť v budúcnosti novým situáciám, možno neočakávaným ťažkostiam, nemusíme sa báť. Je na nás, aby sme boli vernými učeníkmi Pána.

Vám všetkým, milovanej Európe národov, zasielame náš srdečný pozdrav naplnený priazňou a modlitbou.

26. septembra 2020